

§ 12.

Podání, učiněná dle tohoto zákona u státních úřadů a protokoly tam sepsané, vyjímaje řízení soudní, jsou prosty kolků a poplatků.

§ 13.

Zákon tento platí také pro státní telegrafy, již dříve zřízené.

§ 14.

Tímto zákonem pozbývají platnosti ustanovení §§ 6 až 9 a 14 zák. čl. XXXI z r. 1888. Jeho provedení se svěřuje ministru pošt a telegrafů v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Srba v. r.

34.

Zákon ze dne 31. ledna 1922

o nároku obchodních pomocníků a jiných zaměstnanců v podobném postavení na Slovensku a v Podkarpatské Rusi na peněžité požitky v některých případech vojenské povinnosti.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Zaměstnanec na Slovensku a na území Podkarpatské Rusi,

a) který jest ustanoven u kupce při provozování obchodu převážně k úkonům kupeckým (obchodní pomocníci) nebo k službám vyšším nekupeckým, nebo

b) který jest převážně zaměstnán konáním služeb kupeckých nebo vyšších nekupeckých při provozování podniků nebo ústavů druhu níže uvedeného, byť i podnikatel neb ústav nebyl kupcem ve smyslu zákona obchodního,

1. ve všelikých podnicích, na které se vztahuje živnostenský řád,

2. v úvěrních ústavech, spořitelnách, záložnách, výdělkových a hospodářských společenstvech, zastavárnách, zaopatřovacích a rentových ústavech, nemocenských pokladnách, zapísaných pokladnách pomocných, všelikých pojišťovnách bez rozdílu, zdali provozují soukromé pojišťovací obchody nebo slouží účelům

veřejnoprávního pojišťování, jakož i ve svazech řečených ústavů,

3. v redakci, správě nebo prodeji periodického tiskopisu,

4. v kancelářích advokátů, notářů a patentních zástupců,

5. u civilních inženýrů, neautorisovaných architektů a u civilních geometrů,

6. v tabáčních trafikách a loterních sběrnách,

7. u obchodních dohodačů a zprostředkovatelů soukromých obchodů a v informačních kancelářích,

podrží, je-li od služby zdržen vykonáváním povinnosti vojenské, nárok na své peněžní požitky až do doby čtyř neděl, trval-li služební poměr již nepřetržitě jeden rok.

Tohoto nároku není, bude-li zaměstnanec povolán, aby konal presenční službu vojenskou na zákonem určenou jednorocní nebo delší dobu.

§ 2.

Osoby u kupce zaměstnané, jichž se jen výjimečně užívá k službám kupeckým, jakož i osoby, které konají převážně úkony podržené, nepokládají se za obchodní pomocníky.

§ 3.

Provozuje-li podnik druhu naznačeného v § 1 veřejný fond, země, župa, okres neb obec, vztahuje se tento zákon na zaměstnance, zaměstnané v těchto podnicích při službách kupeckých neb vyšších nekupeckých, zakládá-li se jich služební poměr na smlouvě soukromoprávní.

§ 4.

Ustanovení tohoto zákona netýkají se služebního poměru osob zaměstnaných jako úředníků nebo zřízenců státu, státního ústavu nebo státem spravovaného fondu.

§ 5.

Ustanovení tohoto zákona nevztahují se na učně ve smyslu živnostenského řádu, pak na zřízence námořní plavby a železnic, na zřízence v zemědělských a lesnických závodech, pokud tito nejsou obchodními pomocníky, jakož i na osoby, pro něž platí ustanovení všeobecného zákona horního.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení se zpětnou platností ode dne 23. října 1921. Ministru spravedlnosti se ukládá, aby

v dohodě s ministry sociální péče, obchodu a vnitra zákon tento provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Dolanský v. r.

35.

**Zákon ze dne 25. ledna 1922,
kterým se mění § 17 zákona ze dne 25. února
1919, č. 84 Sb. z. a n., o finanční kontrolní
komisi Národního shromáždění.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Právy a úkoly kontrolní komise Národního shromáždění, podle § 17 zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., o okolkování bankovek a soupisu jmění, pověřuje se komise volená podle § 1 zákona z 8. dubna 1920, č. 309 Sb. z. a n., ku kontrole dávky z majetku a z přírůstku na majetku.

Úkol komise rozšiřuje se na opatření, jež učiněna byla nebo budou též podle zákonů ze dne 20. března 1919, č. 143 Sb. z. a n., a ze dne 11. června 1919, č. 327 Sb. z. a n., o povinné nabídce cizích valut a pohledávek na cizí měnu, ze dne 10. dubna 1919, č. 187 Sb. z. a n., o úpravě oběhu a správy platidel, a ze dne 27. června 1919, č. 369 Sb. z. a n., o soupisu nemovitostí.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlásky. Provéstí jej ukládá se ministrům vnitra a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Černý v. r.

A. Novák v. r.

36.

**Zákon ze dne 31. ledna 1922,
kterým se povoluje úvěr k úhradě zvýšených
nákladů spojených s rozšířením pracovního
programu státního pozemkového úřadu na rok
1922.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby vydala z prostředků státních peněz až do 100 milionů Kč na rok 1922 k úhradě zvýšených nákladů spojených s rozšířením pracovního programu státního pozemkového úřadu na rok 1922.

§ 2.

Vláda se zmocňuje, aby si opatřila potřebný peněz úvěrními operacemi do té doby, než zvýšené výdaje budou uhrazeny zvýšenými příjmy z provádění pozemkové reformy.

§ 3.

Způsob, jímž vykázaný a účtovány budou výdaje a příjmy na účet tohoto úvěru, upraven bude nařízením vlády se zřetelem k § 11 zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n.

§ 4.

Zákon tento, jenž nabývá účinnosti dnem vyhlášení, provedou všichni ministři.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Černý v. r.

Šrámek v. r.

Srba v. r.

Tučný v. r.

Dr. Dérer v. r.

Habrman v. r.

A. Novák v. r.

Udržal v. r.

L. Novák v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Staněk v. r.,

též za ministry Dra Šrobára a Dra Mičuru.

Dr. Dolanský v. r.

37.

**Vyhláška ministerstva financí
ze dne 4. února 1922,
jíž se zmocňuje hlavní celní úřad v Brně,
aby vyclíval hrací karty.**

Na základě ustanovení § 23 prováděcího předpisu ze dne 21. února 1906, č. 22 ř. z., k zákonu o celním sazebníku zmocňuje se hlavní celní úřad v Brně, aby vyclíval hrací karty.

Tím se doplňuje příloha B k uvedenému § 23 prováděcího předpisu k zákonu o celním sazebníku (seznam pravomocí celních úřadů).

A. Novák v. r.